

chefens Skjøn om, hvilken Tjeneste den Paagældende maa ansees bedst stillet til, ikke kan være saa paalideligt som Sessjonens og fordi Afdelingerne ikke godt kunne modtage disse Værnepligtige uden paa de Lider, paa hvilke Rekruttilgangen i Almindelighed finder Sted, samt endelig fordi saadan Afgivelse ikke sjældent giver Anledning til Kassationer ved Afdelingerne, der vilde have været undgaaede, naar den Paagældende var bleven nøiagtigt undersøgt paa en Sessjon, har Ministeriet kun foreslaaet denne Forholdsregel anvendt, naar den Paagældende tredje Gange er udebleven fra Sessjonen i Fredstid, eller naar han udebliver fra en Sessjon i Krigstid.

§ 14, der svarer til Værnepligtens § 12, har Ministeriet udeladt Udtrykkene „i den sædvanlige Udskrivningsalder“ i bemeldte Paragrafs første Linie, idet disse ere uforholdne og bogstavelig fortolkede, hvilket Man iøvrigt ikke har gjort i Pragis, vilde føre til, at den Udlænding, der nedsætter sig her, eller den Danske, der vender tilbage fra Udlandet mellem sit 22de og 24de Aar, eller den, der allerede har erholdt et eller 2 Aars Udsættelse, eller endelig den, hvis Behandling med det 22de eller 23de Aar af Sessjonen er bleven udsat, ikke kunde fordrø Udsættelse til deres 25de Aar.

Man har derhos tilføjet en Bestemmelse om, at Udsættelsen bortfalder i Krigstid, hvilket formentlig er grundet i Sagens Natur (jfr. Lov 31te Marts 1864 om Udskrivning i Aaret 1864 af Mandskab hørende til Vægdrullen).

Indholdet af § 17 er overensstemmende med Bestemmelserne i Bekjendtgørelse angaaende de Regler, der i Kongeriget Danmark blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed m. m. af 26de August 1865 § 18; men det forekommer Ministeriet rettest, at denne Bestemmelse optages i selve Loven.

§ 18 er Hovedindholdet af Værnepligtens § 14 optaget. Det øvrige Indhold af sidstnævnte Paragraf er optaget dels i nærværende Udtafts § 12, 4de Stykke, dels i § 44.

Som allerede tidligere bemærket, er der ikke længer Anledning til at skjelne mellem Behandling til Udskrivning paa Sessjonen og Udskrivningen i Genhold til Aarets Udskrivningslov. Alt det tjenstdygtige Mandskab bør paa Sessjonen udskrives. Denne Udskrivning kan imidlertid ikke foregaae til en bestemt Art af Krigstjeneste, men maa skee i Almindelighed til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbejder, da det først ved Fordelingen i Genhold til de givne Tjenstdygtighedsvedtegninger i Forbindelse med Lodtrækningen kan afgjøres, i hvilket Baaben eller Korps den Paagældende skal gjøre Tjeneste. Med den herefter fornødne Forandring i Udtrykkene svarer iøvrigt Indholdet af § 19 til Værnepligtens § 16. De nærmere Regler om, hvorledes Fordelingen skal foretages, findes i §§ 23—25.

Ifølge Folkethingsudvalgets Lovudkast § 2 skulle, foruden Underlæger og Underdyrlæger, tillige Haandværkere til Artilleriets tekniske Afdelinger og Flaaden udtages af den hele Udskrivningsmasse; da imidlertid de Værnepligtige, der skulle tildeles Artilleriets tekniske Afdelinger, efter Hærens § 9 skulle udtages blandt det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandskab, har Ministeriet i nærværende Udtaft kun optaget en Bestemmelse om, at Underlæger og Underdyrlæger skulle udtages af hele Udskrivningsmassen.

De nærmere Regler for Bedømmelsen af Mandskabets Tjenstdygtighed findes i den ovenfor nævnte Bekjendtgørelse af 26de August 1865 og det sig dertil sluttende Regulativ af 14de September 1867. Bekjendtgørelsen vil imidlertid, naar en ny Værnepligtslov er udkommen, være at omarbejde, for at dens Indhold kan blive bragt i fuld Overensstemmelse med Bestemmelserne i Værnepligtsloven og i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning. Foruden den fornødne Bestemmelse herom har Man i § 20 i Overensstemmelse med Indholdet af Folkethingsudvalgets Lovudkast § 2 optaget en Bestemmelse om, at der ikke, for at den Værnepligtige skal kunne ansees tjenstdygtig til egentlig Krigstjeneste, skal kunne fordres en